

læser hr. Johannes Martin Olsens forslag til vedtagelse, er det, ligesom det – i hvert fald for mig – får kæden til at hoppe af, og derfor er jeg nødt til at stille et konkret spørgsmål.

Det er dér, hvor der står, at Folketinget pålægger regeringen at sikre Færøerne en rimelig godtgørelse af de økonomiske tab, og at regeringen snarest optager forhandlinger. Det er jo svært at finde ud af, hvad der er en rimelig godtgørelse, og derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Johannes Martin Olsen: Man har sagt fra færøsk side, at det, man talte om nu, var 3 mia. kr., og at det var det, man ville have godtgjort, hvor vi andre har den opfattelse, at aktieombytningen måske var en milliard kroner for dyr. Og det er vigtigt for os at vide: Hvad er det for et beløb, færingerne taler om i dag?

(Kort bemærkning).

Johannes Martin Olsen (V):

Jeg kan bare først sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg ikke har noget tal på, hvad det er for et beløb, vi snakker om. Der er ikke sat noget tal på.

Til det, som hr. Ole Stavad var inde på, må jeg bare sige: Sig det, som det er, hr. Stavad – og det er det, som færingerne har fået opfattelse af – at det var finansministeren, der pressede lagmanden til den beslutning, som blev taget. Sådan har man forstået det på Færøerne, og så kan man ryste på hovederne, som man vil, her i salen, men det er vores opfattelse af det. Derfor er det, vi siger, at vi har fået en sten oven på byrden, som vi ikke behøvede at have fået med det vrag af en bank, vi købte, og med de penge, vi skulle låne til at pumpe ind i den her bank.

Til fru Pia Larsen vil jeg gerne sige, at jeg må bekræfte det, som hun sagde.

Men lad mig alligevel slutte med at sige en gang til – eller jeg kunne spørge – at jeg kender ikke noget til, at vi på Færøerne har den store gæld til den danske regering i øjeblikket; vi har lånt penge. Den Danske Bank er kommet ud af Færøerne uden at miste så meget som én krone; vi har betalt 500 mio. kr. hvert eneste år i renter, og vi har betalt en højere rente, end hvis vi havde låntene f.eks. i et andet land. Det er det, man beklager sig over på Færøerne.

Så hidtil har vi gjort det, og vi har til hensigt fortsat at betale den gæld, som vi har fået pådraget os selv, og som også regeringen har

pådraget os, og sådan ser vi på det. Man må forholde sig til det, sådan som det er, at det er statsministeren, der har ansvaret i den her sag over for færingerne. Vi har ikke ansvaret for bankerne. Vi havde aldrig overtaget noget på det område. Der står heller ikke noget om det i hjemmestyreordningen. Det har aldrig været på tale, da man lavede den hjemmestyreordning, at vi skulle overtage alt det dér. Derfor ligger det stadig væk hernede. Og når vi snakker banker, så snakker vi med statsministeren og ikke med banken i Danmark.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Ja, to ting. Jeg vil gerne slå fast, at det foreligger klart fra beretningen, at den danske regering ikke havde flere oplysninger at give til det færøske landsstyre. Man gav de oplysninger, man selv var i besiddelse af. Det er det ene.

Det andet er, at jeg vil spørge hr. Johannes Martin Olsen, om dette forslag til vedtagelse er fremsat og støttet af den gruppe, hr. Johannes Martin Olsen er medlem af, nemlig Venstres gruppe, for det er et meget interessant signal at få her sidst i debatten, at den bankredning, som Venstre har siddet og præsideret over tilbage i 1992, at det tab, der er i den sammenhæng, som jo altså også er i form af et lån, man har fået i Danmark – det var den måde, det var muligt at redde banken på – også er omfattet, og det skal også honoreres fra dansk side i dag.

Det er et ret vidtgående forslag til vedtagelse, må jeg sige. Jeg vil gerne høre, om det er støttet fra Venstres side som sådan.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Johannes Martin Olsen, om han kan bekræfte, at Færøerne ikke havde de samme oplysninger som den danske regering. Kan hr. Johannes Martin Olsen bekræfte, at man f.eks. i landsstyret ikke havde nogen som helst oplysninger om, hvordan økonomien så ud i Føroya Banki, fordi det var en danskejet privat bank, som landsstyret overhovedet ikke havde nogen anledning til at blande sig i i modsætning til Sjóvinnubankin, så alene det ene eksempel viser, at hverken det færøske landsstyre eller Finansieringsfonden var i besiddelse af de samme oplysninger som den danske regering?